

SAKSPROTOKOLL

Utvalg: Fylkesrådet
Møtedato: 16.09.2014
Utvalgssak: 162/14

Resultat:

Arkivsak: 14/4519-4
Tittel: HØRING - FORSLAG TIL ENDRINGER I TANNHELSE-
TJENESTELOVEN M.V. - TILTAK FOR Å UNNGÅ
KRYSSSUBSIDIERING INNENFOR DEN FYLKESKOMMUNALE
TANNHELSETJENSTEN

Behandling:

Innstillingen enstemmig vedtatt.

Vedtak:

Høringsuttalelse fra Troms fylkeskommune:

Troms fylkeskommune reagerer på at høringen som berører kommuneloven og krav til regnskap kommer fra HOD uten at KMD er satt opp som høringsinstans, eller er medavsender til høringen.

Regnskapsloven og dens prinsipper om separate regnskap diskuteres – det konkluderes først med at den ikke kommer til anvendelse (midt på side 14), men avslutningsvis i kapittel 3.3 vises det likevel til regnskapsloven med forskrifter. I og med at en fylkeskommune følger kommuneloven og ikke regnskapsloven, synes fylkeskommunen denne sammenblandingen er uheldig.

Troms fylkeskommune har for øvrig ingen andre kommentarer til kapittel 6 i høringsnotatet (Forslag til lov om endringer i tannhelsetjenesteloven).

Troms fylkeskommune ber departementet om å se på teksten i kapittel 7 (Forslag til forskrift om plikt til å føre atskilte regnskaper mv) § 2 med hensyn til å innarbeide ikke-økonomiske funksjonsområder i tillegg til geografiske områder. En del funksjoner i offentlig tannhelsetjeneste kan være av ikke-økonomisk karakter eller kan gjøres tilgjengelig ved subsidier på grunn av manglende konkurranse f eks tannlegevakt, spesialisttjenester, spesielle klientgrupper. Det er ikke beskrevet om kjeveortopedisk behandling til barn er en ikke-økonomisk aktivitet eller en økonomisk aktivitet med eller uten tilstrekkelig konkurranse. Det mangler veiledning om hvordan dette skal behandles i regnskapet.

Troms fylkeskommune ber departementet om å se på teksten i kapittel 7 § 4 pkt 2 b med hensyn til å innarbeide ikke-økonomiske funksjonsområder i tillegg til geografiske områder

og funksjonsområder uten tilstrekkelig konkurranse, deriblant vurdere kjeveortopedisk behandling til barn. (Mer om disse funksjonsområdene i saksfremlegget).

I høringen står det mye tekst, men mye er likevel uklart eller overlatt til den enkelte fylkeskommune å definere og finne løsninger på. Dette vil nødvendigvis medføre at det velges ulike løsninger i fylkeskommunene og at resultatet blir ulik praktisering og anvendelse av regelverket. Det heter i høringen at det må etableres separate regnskaper i fylkeskommunene, for tjenester av henholdsvis økonomisk og ikke-økonomisk karakter, med en korrekt fordeling av inntekter og kostnader. Dette for å unngå kryss-subsidiering. Tjenester av ikke-økonomisk karakter skal også fordeles. Det vil i stor grad knytte seg skjønn til slike vurderinger/fordelinger, og dermed vil vurderingene kunne bli svært forskjellig mellom fylkeskommunene.

Det er nevnt flere plasser i høringen «rimelig fortjeneste» uten at dette er definert nærmere. Fra ulike hold har vi allerede hørt nivåer mellom 0 og 10 %. For å sikre lik vurdering av hva en rimelig fortjeneste er bør det lages nasjonale retningslinjer som definerer dette.

Til forskrift § 5. Det kreves at det skal føres separate regnskaper «i de forskjellige deler av virksomheten». Dette er ikke uten videre enkelt å skille, da tjenester til de ulike gruppene er en integrert del av tjenesten (lager, forbruk, arbeidstid, lokaler, utstyr osv). Å finne gode kriterier vil være utfordrende.

Til forskrift § 6. Kompensasjon for utgifter til virksomhet som nevnt i § 4 nr. 2 bokstav b må ikke overstige det som er nødvendig for å dekke utgiftene ved tjenesteytingen, inkludert en rimelig fortjeneste. Systemer for kontroll/innkreving av eventuell overkompensasjon skal etableres av fylkestinget legges til fylkestinget. I høringen står det at eventuell overkompensasjon **kan kreves tilbakebetalt av departementet**. Dette stiller fylkeskommunen spørsmål ved da eventuell overkompensasjon er dekket av fylkeskommunens frie inntekter.

Til forskrift § 7. Oppgave med resultatoppstillinger for de forskjellige deler av virksomheten skal oppbevares i minst 10 år etter at forskriften oppheves – dvs. til år 2035, som jo er betydelig lengre enn kravet om 10 års oppbevaring av regnskapsmaterieil. Vi stiller spørsmål om begrunnelsen for å kreve oppbevaring så lenge.